

Kui mul oleks 3D printer

Tere Liisi

Pojapoeg rääkis mulle eile 3D printerist. See on päris uskumatu – selline imeasi, mis teeb digitaalsest failist kolmemõõtmelisi esemeid. Saad aru – numbritest teeb päris asju! Kiht kihi järel pidavat joonistama, kuni ongi täpselt see, mida tahtsid. Näiteks puuduv autoosa või uus särk! Ütles, et ei tee nalja, sellised pidavat maailmas juba olema. Mõtlesin, et sellega võiks siis ka raha trükkida. Ma trükiks sulle Austraalia raha, et saaksid üle pika aja ka korra kodumaale tulla. Kirjutasid ju, et tuleksid sel suvel ka korraks kodumaale, kui raha rohkem oleks.

Ega seda meil siin ka üleliia ole kellelgi. Keskmine palk on Eestis praegu 847 eurot, keskmine pension 268 eurot. Olen seni ikka ots otsaga kokku tulnud, sest aedviljad kasvatan ise ja ahjupuud saan oma metsast. Lapsed aitavad saagida-lõhkuda.

Siin räägitakse praegu palju põlvkondadevahelisest solidaarsusest, sest Euroopa Liit on tänavuse aasta kuulutanud põlvkondadevahelise solidaarsuse aastaks. See on minu meelest vajalik, sest hulk noori meil siin arvab, et vanad on ainult tülinaks ees. Lugesin uuringufirma „Saar Poll” küsitluse põhjal kirjutatud artiklit. Pealkirjaks oli pandud: „Viiendik Eesti elanikest peab pensionäre ühiskonnale koormaks”. Oleks võinud ju ka kirjutada, et neli viiendikku elanikkonnast **ei pea** pensionäre koormaks. Siis lugesin kommentaare. Vähemalt pooled kommenteerijad arvasid, et uudis on kallutatud. Mõni vihasem soovitas, et Pensionäride Liit kaebaks vaenu õhutamise eest kohtusse nii Delfi, küsitluse teinud firma kui ka uuringu tellinud Euroopa Komisjoni. Aga tasub siis peeglit kiruda, kui nägu ei meeldi, eks ole? Kuidas teil seal noored vanadesse suhtuvad?

Aga ega asi nii hull ka ole. Enamus noori on toredad, näiteks mu oma pojapoeg. Eile koristas ise kõik ruumid ära pärast pidu. Siis näitas mulle, kuidas arvutist uusi koogiretsepte leida. Esialgu ütlesin küll, et mina seda masinat ei puutu, äkki läheb katki! Võtsin siis südame rindu ja alustasime. Kohe hakkas meeldima. Eriti meeldis, et retsepti juures oli pilt ja inimesed kommenteerisid, mis neil õnnestus. „Vaata nüüd ise edasi,” kamandas poeg, „vajuta siia nupule, siis tuleb järgmine lehekülg.” Esimene katse ebaõnnestus, sest vajutasin ekraanile hüpanud reklaamile. Edaspidi läks paremini. Pojapoeg tahtis juba ära joosta, aga siis kamandasin juba mina: „Kuni mina loen, mine too sina kuurist puid ja tee tuli pliidi alla, siis hakkame kooki tegema.”

Kui kook hästi välja tuleb, siis võtan homme jälle arvuti käsile. Võta sina ka, siis saame arvutis kirju vahetada.

Sind tervitab

Luule